

Asya

– uytun · 17 Ekim 2011

/ Şair, şiir kusar sarhoş bir kavganın akabinde sen bunu anlayamazsın /

Dağlarda çoban ateşi yanar, bir nazlı gelinsin sen asya Yüzüne göz izi değmeyen zamanlara gülümse

El pençe kaygıların hicabında

Sevmek, yaralarından öpmektir en soylu savaşıları

Asya, sulara küs

Asya, ıslatmadan ağla yanaklarını

Şimdi uzak tepelerde kürşad narasıdır sevda, kırk kişilik Mavi örtüsünde bir güzel ülke

Bulutlardan geçen atlılar gibi

Turnalar katarıyla getirir hasreti

Dokunsan asya

Sadakati alınlarında salınan madalyalar gibi parlayacak kızlar

Ağladığını kimseye göstermeyen kuş sesleri vardır Ateşli alınma yüreğini bas asya

Sevda, derin bir çizgi ile ayrılır ihanetten

Korkarım paramparça ettim bildiğim bütün duaları

Sen amin demeyesin diye

Sus asya

Kurak bir ülkenin kucağında kal öylece

Anamdan önce ben kendimi doğururum Hüzünlerin göbeğimi kestiği vakidir

Önce nefesimi koy örse

Sonra ayrılıkla sınarsın

Dağlarda çoban ateşi yanar, bir nazlı gelinsin sen asya Bilmem kaç asır sonra gelirsin